

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Emptio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

data pro se, & filijs, & nepotibus, hæredibus, si filius, vel nepos refutat hæreditatem, cadit. vt not Bartol. in l. vt iurifurandi. §. si. liber. ff. de oper. lib. Secus si non ponitur hoc verbum, & hæredibus. Quartò, quando emphyteota moritur sine legitimis, relictis tantum naturalibus, sed limita. secundum Bartol. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. quando emphyteosis est data ab ecclesia, non si à priuato. Quintò, quando non soluit canonem, vt supra dictum est. §. 15.

¹⁹ Si multi sunt, & omnes soluerunt præter vnum pensionem totam, non cadunt, secundum gloss. in dicto cap. final. si non totam soluerint, cadunt omnes. Soluant ergo totam, & post agant contra non soluentem. Idem dic quando vnus solùm partem soluit, cadit à toto: nisi ob paupertatem, vel errorem hoc fieret, secundum cõmuniorẽ opinionem.

²⁰ LAUDEMIVM est soluendum quãdo res emphyteotica transit ad aliũ emphyteotam, quod non debet excedere quinquagesimam partẽ pretij emphyteotice. l. si. C. de iure emphy. tamen de consuetudine est trigesima pars, quẽ secundum Hostien. debet seruari, nisi in quatuor casibus, in quibus non datur. Primò, quando hæres adiit emphyteosim ratione hæreditatis, si tamen non est extraneus, secundum Pet. Helix in quodam tract. Debetur etiã laudemium ab eo, qui ex donatione rem emphyteoticam habuit, secundum eundem Petrum. Vi. de Specul. titu. de loca. Secundò, si ex antiqua causa traditur, secus si ex noua, quia ex antiqua causa non videtur noua traditio. Tertio, si emphyteota vendit, & re integra à venditione retrocedit, non soluitur, quia dominus non habet mittere nouum emphyteotam in possessionem, & hoc verum de æquitate, licet de rigore iuris sit aliter, secundum eundem Petrum. Quartò, quando alienatio est necessaria, vt in donatione filie, sicut supra dictum est. §. 10. Quintò, quando habentes rem emphyteoticam di-

uidunt eam inter se, quod facere possunt etiã domino irrequisito, secundum Bart. in l. voluntas. C. de fidei cõ. & hæc opinio melior, nisi consuetudo in contrarium obster.

²¹ Ex deterioratione facta in re emphyteotica ab emphyteota, si est notabilis, & perpetua deterioratio fundi, vt si vinea non putatur, vel arbores incidantur, emphyteota cadit, secundum eundem Petrum, quia cessat causa, scilicet melioratio, propter quã datur emphyteosis. Dominus propria autoritate non potest expellere emphyteotam, secundum Panormitan. in dicto capitul. fin. quia emphyteota habet ius in re, vt in l. 1. ff. si ager vesti. licet quidam contrarium teneant, primũ tamen melius est.

²² QUANDO soluitur laudemium de terra pauci valoris, in qua sunt edificata magna palatia ab emphyteota, soluitur de palatijs, & non de valore tantũ soli, quia domus cedit solo. l. 1. §. quod ait. ff. de superficie. Si emphyteota pro multis vult soluere annis, non tenetur dominus accipere, secundum Cyn. in l. 2. C. eodem. eodem. ius enim eius videretur adimi. Bartol. tamen limitat, vt non procedat vltra tres annos, sed pro tribus annis futuris possit soluere per l. placuit. C. de fun. pa.

EMPTIO.

EMPTIO nominat alienationem quandam ex venditore in emptorem, mutua voluntate pretio interueniente, & dominium, periculũ, & fructus, stant apud emptorem, quia venditio rite acta est. Pa. in c. cum dilecti. de empt. & vendi. in gloss. si. & oportet quod precium soluat, vel detur fides de solutione. Aliquando tamen periculum remanet apud venditorẽ, vt quando sit pactum, vel quando dicitur quod ponatur in scriptis, antequam fiat scriptura, vel quando venditur cum conditione, quousque extar conditio, vel ex dolo, in quo fuit venditor, vel ex incertitudine, vt si vendatur vnus seruus, vel equus ex multis, sed non hic determinatẽ, vel quia indi.

indiget degustatione, vel ex mora, quia venditor est in mora tradendi rem venditam, & pretium rei in emptione non attenditur secundum pretiositatem naturalem, quia vna musca viua pretiosior est vitulo mortuo, sed attenditur pretiositas rei, quo ad usum nostrum. Et hoc pretium tripliciter consideratur, vel propter virtuositatem, quia vna res, quo ad usum, virtutem maiorem habet, quam alia, ideo carior reputatur: vel propter raritatem, quia rarū dicitur pretiosum. 92. d. cano. legimus, vel propter complacentiam, vel utilitatem vendentis, secundum Tho. secunda secundæ. q. 77. a. 1. & 2.

2° Nō est, quod pretium rei iustum secundum docto. dicitur, quod est secundū communem appretiationē, & est triplex: scilicet minimū, mediū, & maximum, quod rigidum appellant, vt puta 19. 20. & 21. & quodlibet horum dicitur iustum pretium. Non enim pretium rerum in indiuisibili consistit, sed habet latitudinem.

3° E M E R E rem minus iusto pretio ex intentione emendi, seu soluendi minus iusto pretio pro hic, & nunc, mortale est, quia læditur proximus contra iustitiam secundum Caiet. ibi. Et not. secundum eundem, quod pretium dicitur iustum, nō solum quod communiter currit in illa ciuitate, vel loco, sed etiam illud quod nunc, & hic, sub hoc modo vendendi, vel emendi, potest communiter inueniri. Nam res quæ venditioni exponitur voluntariē, vilescit, aliquando emptores non inueniuntur, vel non adfunt pecunia, vel quia pauci tunc indigent. Nec redditur pretium iniustum ex eo quod quis cogitur ex necessitate vendere, nisi alia conditiō la adit. Fundamenta omnium horum, vide in Caiet. secunda secundæ. q. 77. a. 1. cum his itaque regulis, infinitos casus solues, applicando eos occurrentibus.

4° E M E R E rem minori pretio citra dimidium, licet in foro ciuili excusetur, nō tamē diuino, & mortaliter pec-

cat: secundum Caiet. ibi, nisi pro remissione. In iustitiam enim committit, & proximum notabiliter lædit.

5° E M E R E iura aliena litigiosa, quauis liceat, tamen turpe videtur: iusto nihilominus pretio debent emi, quod erit, id quod communiter inuenitur absque dolo, sicut in cæteris, res tantum valet, quantum vendi potest. Ex Caiet. etiam si paruo pretio emanent, cū pauci emptores sint, iustum erit.

6° E M P T I O illicita redditur, quando non soluitur iustum pretium ex fraude, vt cū quis à rustico emit gemmam tribus solidis, valentem decem aureos: quia rusticus eam non cognoscit, sed quilibet se exponit fortunæ, & est in bona fide, venditio est licita. Si etiam emptor illam cognoscit, & dicit venditori, dabo tibi tantum, etiā quod valeret mille aureos, & quod si plus valeret, non vult id plus habere cum mala conscientia, sed ex dono vult habere, non videtur iuste emere, nec teneri ad restitutionem, ex quo dominus rei monitus cum protestatione, neglexit querere verum valorem rei, & emptor nō tenetur explicare valorem rei suæ, cum possit ab alijs inquirere. ex Caiet. vbi supra.

7° E M P T I O etiam redditur illicita ex fraude, in substantia, quantitate, vel qualitate: vt si emit verum lapidē pretiosum pro lapidē vitreo, vel equum bonum pro vitioso, vel rem magnam pro parua, vt terram pro quatuor iugeribus, cum sit ex: secundum Caiet. ibi. vide tamen diffusē, secunda secundæ. q. 77. a. 1.

8° R E D D I T V R etiā illicita ex fraude propter anticipatam solutionē, vt cū quis viliori pretio emit: quia prius soluit, habendo respectum ad anticipationem solutionis, non ad æstimationem valoris rei tempore assignationis: quia sic contractus esset licitus de vsu. ca. nauigatiū. Nota tamē quod emens viliori pretio (quia anticipat solutionem, dum modo non emat minori pretio, quam sit humile) iustitiā non violat.

9° R E S potest vendi carius, & emi vilior,

lius, quam valeat secundū se, vt quando est multum utilis videnti, & comoda, potest eam plus vendere: quia vendit nō solum rem, sed etiam propriam utilitatem, & emere potest quis viliori pretio: quia res parum sibi utilis est: non tamen quis potest carius vendere: quia est valde utilis res emēti, neq; vilius emere: quia res parum utilitatis affert vendenti: quia neque utilitas aliena, potest vendi neque aliena incommoitas comparari. Possēt tamen emens sponte aliquid plus dare ex honestate, propter utilitatem quam consequitur, & vendens minori pretio dare, ex eo quod parum utilis res sibi est, non tamen tenentur, per rationem dictam.

¹⁰ QVANDO vendens, & emens sciunt valorem rei, & cessat fraus, & non est talis necessitas, quæ excludat voluntarium, & non dedit prudentis, vt solet fieri in lusoribus, vel futiosis, & quod sit ab eo, qui potest alienare, talis contractus etiam in conscientia est licitus, etiam si maiori pretio vendatur, vel minori ematur, quam sit iustum pretium. ex Panormi. in capit. quia plerique. de immunita. ecclesi. q. 9. post Innoc.

¹¹ VENDERE rem suā, quam quis venalem exposuit, secundum veterem opinionem potest cogi sub certo pretio de his, quæ necessaria sunt vitæ hominis: vt quod macellarij tantum vendunt carnes, & tabernatij tantum vinum, & panem, & non plus: secundum Panormi. in capit. de emptio. & vendit. Et quia domus, & vestes, necessaria sunt ad vitam humanā, etiam de his potest statui certum pretium, vt quod pannus nō plus pro brachio vedatur, & c. vt infert Bartol. in l. 1. C. de episc. audien. Secus quando nō exponit rem suam venalem, vel non subest necessitas, vt in l. iniunctum. C. de contrahē. emp. habet, si adest necessitas, possunt exuberantes compelli ad vendendum iusto pretio necessaria ad vitam hominis: quia tempore necessitatis omnia vitualia communia esse debent, & excusatur quis à furto. ca. si quis pro-

pter necessitatem. de furt. eo enim casu omnia sunt communia, & necessitas legi non subest.

¹² HOMINES qui verē, & propriē, sunt serui, id est, qui nō sunt sui iuris, siue sint serui iure, vel emptione, vel natiuitate, possunt vendi, & emi, etiā quod paganus, vel iudeus seruus baptizaretur: quia secundum doctores, & præcipue Thom. baptismus non aufert conditionem seruitutis. 1. sentent. distinct. 44. quæsti. 2. argum. 2. ad 2. de consilio tamen deberent domini eos facere liberos: secundum Arc. flor. 3. parte titul. 3. capitul. 6. §. 3. Quomodo autem quis seruus efficiatur, & quorū modis fiant serui, vide instit. de iure person. §. serui. ff. de stat. homi. l. libertas. & l. si qui.

¹³ IVDÆVS, vel paganus seruus, iudei, vel pagani, non ad mercimoniam, sed ad seruendum, si baptizatur, liberatur à seruitute tali, nullo pretio dato: si verō est emptus ad mercimoniam, & non exponitur venditioni infra tres menses, per baptismum efficitur liber sine aliquo pretio, sed si exponitur, & non inuenitur emptor infra dictum tempus, liberatur 12. solidis, id est, ducatis. capit. 1. de iudæ. & Panormi. ibi gloss. 2. Si autem infidelis emeret Christianum, liberatur sine pretio. ca. generalis. d. 54.

¹⁴ EMPTIO, & vendi possunt res spirituales, vt vasa sacra, paramenta, sepulchrum, & huiusmodi, nō ratione spiritualitatis, vel benedictionis, sed in quantum sunt quedam res, vt pannus, aurum, lapis, fundus, & huiusmodi, dum modō non interueniat irreuerentia rei sacræ, & adit necessitas, secundum Thom. 4. sententiar. dist. 25. quæsti. 3. a. 2. q. 3. & ca. hoc ius potest. 10. quæsti. 2. Quedam sunt in quibus principaliter consideratur id, quod spirituale est, vt oleum sanctum, aqua baptismalis, & hoc vendere non licet: quia vendi videretur, quod est spirituale, vt communiter dicitur, tamen distinctio prius data etiā in hoc tenere posse videtur, si adit intentio.

15 OPERA quæ habent pro principio rem sacram, nõ possunt vendi, vt celebratio, auditio confessionis, cuius principium est sacer ordo: secundum Thom. 4. supra. quæ verò habent terminum spiritualem, & non principium, vt doctrina, possunt vendi. Et quando datur aliquid pro primis operibus spiritualibus, vt pro missa, debet applicari non ad spirituale, sed ad temporale, vt pro sustentatione, vel talibus infra, Simonia §. 16. 34.

16 VENDENS scienter vnã rem pro alia ignoranti, vt vinum mixtum pro puro, vel aurũ alchimicum, quod non habet veram speciem auri, pro vero, peccat, & restitutioni tenetur tã de re ipsa, quã de damno securo: secundum Thom. secunda secunda. q. 77. a. 2. & mortaliter peccat lædens proximum contra iustitiã, secus quando ignoranter hoc fit, vel vendit scienti: qui scienti, & scienti, non fit iniuria. de reb. iur. lib. 6. Ex hoc infero, quod vendens vnã rem pro alia æque bonam, ad finem ad quem emittitur, vt medicinam, & non excedit iustum precium, non tenetur aliter ad restitutionem, licet peccet non seruando fidem, nõ tamen damnum aliud quod ementi infert. De fraude circa quantitatem, & qualitatem, dictũ est supra, §. 7.

17 VENDENS rem vitiosam scienter, quando vitium est occultum ementi, damnosum vel periculosum, tenetur exponere ementi tale vitium, aliter peccat, & tenetur de dño: secundum Tho. secunda secunda. supra. Si verò vitium manifestum, secundum Arch. Flo. ementi: vt quia est cæcus, vel cum vltus rei, & si non cõpetat veditori, potest tamen competere alijs, non tenetur tale vitium manifestare, dummodo diminuatur de precio, quod iustum est propter tale vitium. Vnde veditor potest sic sũe indemnitati non manifestando consulere, ne res sua plus debito vilior reddatur.

18 Si quis vendat equũ lunaticum, sed occultum est hoc vitium emptori, & dicat, do tibi hunc equum pro

cæco, claudo, lunatico. & cum omnibus defectibus, nec volo in aliquo teneri, & tamen emens credit ipsum dicere in omnibus falsum: quia videtur equũ non esse cæcum, neq; claudum, non tamen aduertit quòd sit lunaticus. dicit Spe. in ti. de emp. & vendit. quòd nihilominus tenetur: quia non specificè propalauit defectum, & emptori duæ actiones contra venditorẽ competunt. Vide Panor. in ca. iniustũ de rer. permut. in gloss.

19 Si defectus est patens, tamen emptor non aduertit, vel quia est negligens, vel quia nõ est practicus, nihilominus tenebitur venditor: secundum eundem Panor. supra. quia est in dolo, & non dixit vitium. Et quando morbus in breui apparet presumitur fuisse, & tenetur, dolus enim præponderat: vel in l. item si obstetrix. ff. ad leg. Aquil. Et hæc etiam valent in foro contentioso.

20 Si emptor emisisset rem vitiosam, etiam si sciuisset vitium, non tamen tanto precio, tenetur venditor defalcate de precio, per actionem quãto minoris: secundum Panor. vbi supra. Quòd si nullo modo emisisset, tenetur venditor restituere precium, & retro accipere rem, per actionem rehibitoria, per quam receditur à contractu. Panor. supra.

21 VENDOR nõ tenetur manifestare circumstantias de futuro, quæ si adessent, facerent rem minus valere: vt dicere, quòd veniunt multæ naues cum grano, quòd si scirent ementes, expectarent, & sic res sua vilesceret: secundum Tho. supra. huiusmodi enim circumstantiæ non sunt defectus rei vendendæ, ideò non est necesse eas manifestare.

22 Non est licitum mercatoribus inter se conuenire, vt vnus solus vendat vel quod non vendat minori pretio, secundum Hosti. & officiales non puniunt tales, vel concedentes licentiam prædictis, vt possint prædicta facere, puniuntur. l. vnic. C. de mono. Secus quando hoc fieret propter utilitatem reipub. vt de sale, & similibus.

Intellige ergo quando hoc fraudulenter faciunt in damnum reipu. secundum Inno. in c. significante. de pigno. Et hoc intelligendum est etiā de omnibus alijs artibus, & de procurantibus quocunque modo, vt annona carius vendatur, vtputa impediētes mercatores portantes huiusmodi, & debet puniri: per. l. 2. ff. ad leg. iul. de an. Idē de eo, qui emit omnia blada, aromata, & huiusmodi, vt carius vendatur, supra, Ars. §. 8. infrā Monopoliū. per totum. Hos omnes mortaliter peccare credo, quia contra bonum commune faciunt, & notabiliter proximū damnificant, & sic cōtra proximalē charitatem.

²³ P E T R U S fingit literas, in quibus cōtinetur, qd hoc anno non est oleū in riparia, & eas projicit vt inueniatur: Titius inuenit, & credens esse verum, omne oleum quod reperit ibi comparat, sperans multū lucrari, & pōst multum perdit. Ad hoc dicitur, quōd Petrus cōtra fraternam charitatē agens, si intendebat decipere mercatorem illum, vel alterum, non video quomodo a mortali possit excusari, non tamē tenetur restituere damnum: quia Titius leuiter motus est, propter tales literas emendo huiusmodi oleum, idē sibi imputet damnum.

²⁴ Q U I D si Socrates inueniat literas apertas, vel laceratas, missas Ciceroni, continentes quōd in tali loco nō sunt aromata, & quōd quærat emere, & c. & Socrates his lectis, festinat emere ante Ciceronem? Dico Socratē non peccare, nec ad aliquid teneri, sed prudenter fecisse, & hoc placet etiā Arch. Flo.

²⁵ N O N licet rē emere vt statim vendatur cum lucro, non facta mutatione rei, temporis, vel loci, sicut faciunt, qui rem prius vendunt pro 12, quam emant pro 10. Si tamen re empta, accidat aliquem eam velle statim, potest carius vendi, quā si fuerit empta: quia iustum pretium est diuisibile, vel quādo variatur modus, vt quia emit in grosso, & vendit ad minutū, vel quando statim mutatur pretium. Potest e-

nim accidere, quōd vna res in principio mercati valebit 10. & antequam finiatur mercatum, ascendit vsque ad 15. vel propter multitudinem ementium, vel quia parum est de illa re. in hoc sensu intelligēdi sunt Arc. Flo. & Ro. sup. & Sil. ver. emptio. §. 10.

²⁶ N O N licet aliquid emere, vt carius vendatur, quādo lucrum est vltimus finis negotiationis, secundum Tho. supra, a. 4. Si autem hoc fiat propter aliquem honestum finem, vt pro sustentatione sui, vel familiz, vel huiusmodi, licet. infrā Mercantia. per tot.

²⁷ N O N licet clericis negotiari, secundum Tho. supra, ad 3. supra, Clericus. §. 10. 11. & secundum Pet. de Palud. non excusantur a mortali: quia debet excommunicari, vt in ca. nemo Episcoporum. 11. quæstion. 3, & si se non correxerint, debent deponi, vt in canone clericus. distinction. 91. & lucrum debent dare pauperibus, secundum Panor. in cap. 1. ne clerici. vel mon. & hoc secundum Rayne. est de consilio tantum, & non præceptum. Caietan. tamen, non vult quōd peccent mortaliter. supra clericus. §. 11. Intellige prædicta de clericis beneficiatis, vel existētibus in sacris, & de omnibus religiosis. Possunt tamē necessaria emere, & superflua vendere: quia hoc non est negotiari.

²⁸ P E R alios autē videtur quōd possint exercere negotiationem, dādo pecuniam mercatori: quia cessat ratio prohibitionis quia non impediūtur hoc modo vacare diuinis, dummodo lucrum ordinēt ad honestum finem, & sine fraude, quia sic nulli liceret.

²⁹ E M E R E vel vēdere negotiando in die festo non licet, cōputatur enim inter opera seruilia. c. 1. & si. de feriis. nisi secundum Pet. de Palu. in nundinis toleratis ab Episcopo sciēte, vel propter necessitatem, secundum Tho. secunda secundæ. q. 122. a. 4. ad penul. Ea enim quæ victui quotidiano necessaria sunt, non prohibentur vendi, & emi. Neque in loco sacro, vt in ecclesia, licet negotiari, propter irreuerentiam, quæ committitur. Possunt tamen

tamen vendi cādelā, nō propter auaritiam, sed pro satisfactiōe populi. vide Archi. Flo. 2. parte. tit. 1. c. 16. §. 3. infra, Emvnitas. §. 13.

3° P E T R V S dat lo. equum ad vendendum pro decem ducatis, & ipse Ioānes vēdit pro. 12. tenetur illos duos restituere Petro: quia salarium pro labore datum, debet sibi sufficere, secundū Arch. Flo. & Ro. in ver. emptio. nisi Petrus dixisset, vendē pro decem, si plus potes habere, sit tuum, tunc non tenetur restituere. Si tamen excederet iustum precium teneretur ementi, quem contra iustitiam damnificauit.

4° V E N D E N T E S, vel ementes cum falso iuramento, etiam in re minima peccant mortaliter, ratione falsi iuramenti, & mōtientes similiter, si notabiliter lædunt proximū, est enim mendacium perniciosum. infra, Mendacium. §. 1.

5° V E N D I T O R tenetur emptori de euictiōe, secundū Pa. ca. si venditori. de emptio. & vēditi. nisi quando emptor post litem contestatā nō denunciavit venditori, vt cum defenderet. l. emptor. C. de euicti. licet venditor sciret litem motam. Secundū, quando emptor citatus, contumaciter absuit tempore scientiæ: quia per contumaciam suam videtur condemnatus. in d. l. emptor. vel absente venditore non appellauit. l. cremus. ff. de euictio. Tertio, quando per iniuriam fuit lata sententia contra emptorem, quia iniuria quæ fit emptori, nō contingit venditori, vel si per violentiam auferatur extraiudicialiter, vel si per imprudentiam. ff. de euicti. Quarto, si emptor compromisit, & contrariam sententiam reportauit. Quinto, quando emptor potuit vsucapere, & non vsucepit. Sexto, quando scienter rem alienam emit, nisi specialiter sibi de euictiōe cauerit. l. si fundum. C. de euicti. Septimū, si aliquod casuale sibi contingat. c. ad nostram. de reb. eccl. non alie. Si autem fiat pactum, quod non teneretur de euictiōe, nihilominus re euicta tenetur ad precium, vt

in l. ex empto. in fi. de action. empt. & vendit. ff. Intellige quando pactum fit in genere: secus si persona specificatur, vel causa vna, secundum Lud. Ro. infra Euictio. per totum.

3° E M P T V M ex aliena pecunia est ementis, si nomine suo emit. C. de rei vendi. l. si ex ea. nisi sit emptum ex pecunijs ecclesijs: vt in c. 1. 12. q. 3. vel de pecunia pupilli, vel minoris, a tutore, vel procuratore. l. 2. ff. quādo ex factio tuto. Idem de emptis ex pecunia militis. C. de rei vendi. l. si vt propositis. Idem de empto a marito, vel vxore, de pecunia sibi ab altero eorum donata. de hoc vide. ff. de donat. int. vir. & vxo. & limita. vt Sil. ver. emptio. §. 2. Si res duobus vendatur, erit illius, cui primō traditur res, nō cui primō venditur, & idem in donatione. argu. in c. ex literis. de consu. & l. quotiens. C. de rei vend. venditor autem tenetur crimine falsi. ff. ad le. Cor. de falsi. l. qui duobus. de hoc vide plenissimē l. alo. in repe. d. l. quotiens.

EMVNITAS.

1° E M V N I T A S ecclesiæ, est priuilegium ecclesiastica libertatis, vel personarū, vel rerum ad eam pertinentium, secundum Gos. in sum eo. titu.

2° S E C V L A R I A placita, in ecclesia vel cœmeterio, non sunt tractanda, ecclesiastica tamē bene possunt, ca. 1. de immu. eccl. Et sententia iudicis secularis data in ecclesia, ipso iure est nulla, præcipue sanguinis, quæ sub anathemate ibi fieri prohibetur. c. cum ecclesia. eodem titu. si tamen sententia alia a sanguine sit ibi data per viā voluntariæ dispositionis, vel iurisdictionis, tenet, secundum Pan. in dict. cap. cum ecclesia.

3° I N ecclesia quis potest doctorari, secundum Ioan. And. in c. deget. eod. tit. lib. 6. & tenent etiam contractus facti in ecclesia, secundum gloss. in d. cap. decret.

4° I N ecclesia, vel cœmeterio non debent fieri conclamationes, seditiōnes, impetus vniuersitatum, conclamationes, publica parlamenta, &c. vt in dict. cap. decret. nisi pro actu pietatis,